

На всички от начално училище „Октомърхаус“

Дж. Д.

The Gruffalo

Text copyright © Julia Donaldson 1999
Illustrations copyright © Axel Scheffler 1999

All rights reserved.

© Джулия Доналдсон, автор, 2014
© Аксел Шефлер, илюстрации, 2014
© Паулина Бенатова и Манол Петков, превод, 2014
© София Несторова, редактор, 2014
© Ростислав Димитров, визуална арантация, 2014
© Издателство Жанет 45, 2014

ISBN 978-619-186-066-1

Опечатано в Китай

ГРУЗУЛАК

Джулия Доналдсън
Илюстрации Аксел Шефлър

На разходка в горите бездънни пое
сам-самичко Веднъж едно малко мишле.
Крачи то посреща горските тъмни дъбрави,
а насреща му - Лиса. Туъ мишле ѝ се нрави.
 - *Накъде си поела, малка мишичице моя?*
Да обядваме в тойте подземни покон!
 - Страшно мило, Лисано, но не, няма как.
 Точно днес ще обядвам с един грузулак.

- *Грузулак ли? Какво е това грузулак?*
 - Грузулак? От небето ли падаш! Че как!

Той е с бивни огромни

и чудовищни нокти,

а в зловещите челюсти тряката зъби жестоки.

- А къде ще се срещате?

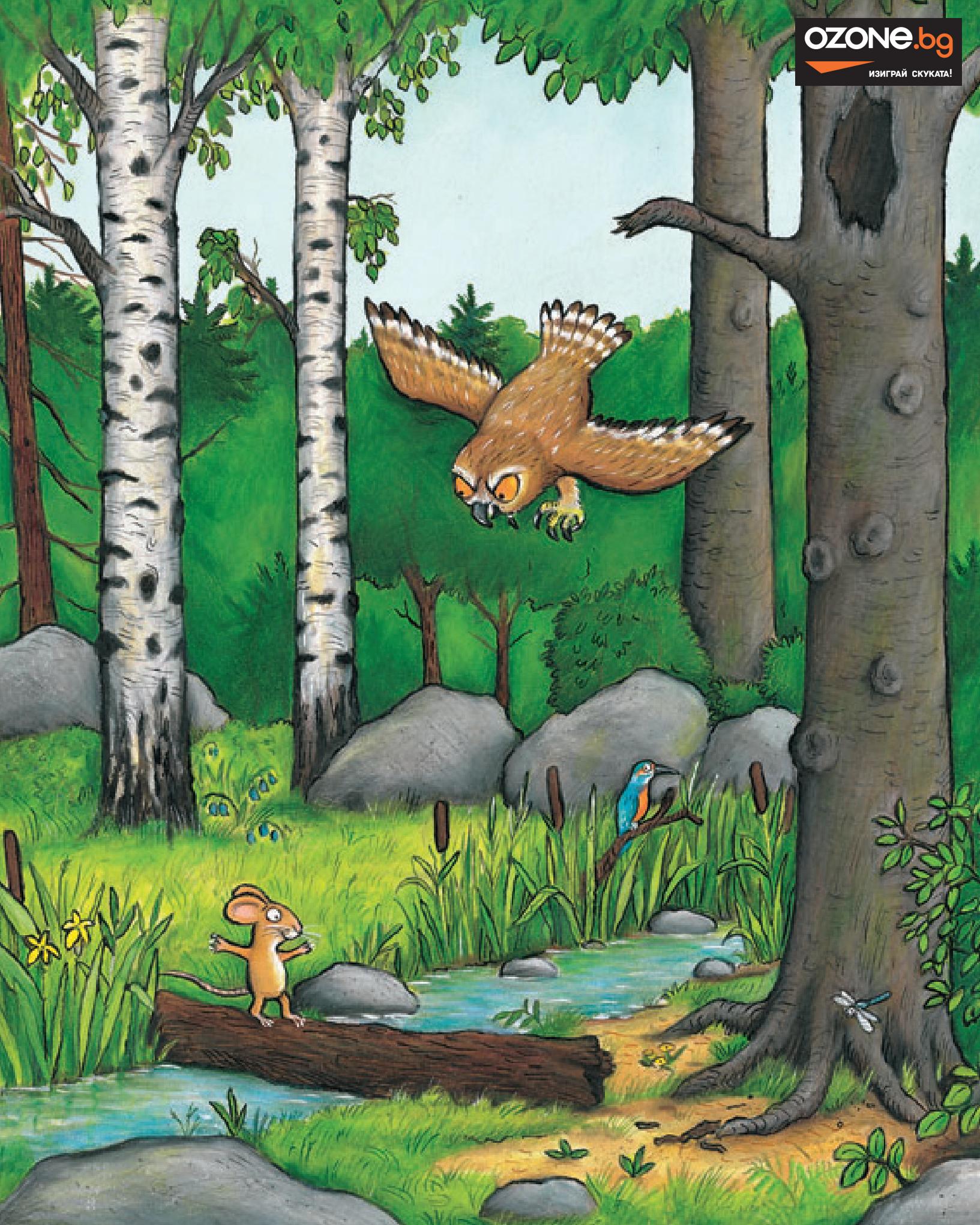
- Тук, до скалите.

Най обича лисицица, накълцана ситно.

- *О! Накълцана?* - Лиса изскимтя жаловито.
- *Сбогом, малко мишеленце!* - И си пло на петите.

- Тая Лиса!... От нишо виж как се страхуваш!
Грузулакът изобщо не съществува.

Пак закрачи мишлето из онези дъбрави,
а насреща му - Бухльо. Туй мишле му се нрави.

- *Накъде си поела, малка мишичице тоя?*

Заповядай на чай в тойте птичи поколи!

- Бухльо, агски си мил, ала не, няма как.

Точно днес съм на чай при един грузулак.

- *Грузулак? А какво е това грузулак?*

- Грузулак? От небето ли падаш! Че как!